

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.51. Capitulare Interrogationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæculum IX. runt. Aderant Archiepiscopi septem,
A. C. 811. Hildebaldus Coloniensis Archicapellanus,
 Riculfo Moguntinus, Arno Salisburgensis, Wulfarius Rhemensis, Bernuinus Vefuntinus, Leidradus Lugdunensis, Joannes Arelatensis, Episcopi quinque, Theodulfus Aurelianensis, Jesseus Ambianensis, Hetto Basileensis, Valgaldus seu Valgandus Leodiensis, Abbatres quatuor, Fridugifus S. Martini Turonensis, & Cormeriaci, Adalongus Lauresheimensis, Engilbertus Centulanus, Hirmino S. Germani Parisiensis. Ignoramus, cur in Testamento Caroli de tribus Ecclesiis Metropolitanis Elufana in Vascovia, Narbonensi, & Aquensi nulla mentio fiat. Verisimile est, eas tunc temporis aliis Ecclesiis fuisse subjectas, Aquensem Arelatensi, & Narbonensem Bituricensi. Elusa vero anno 732. a Saracenis capta & everfa, necdum receptis viribus, Ecclesiæ Burdegalensi suberat.

Id. n. 8.

§. LI.

Capitulare Interrogationum.

Cap. Interr. p. 478. to. 7. Conc. p. 1184 Duos habemus hujus anni octingentesimi undecimi Commentarios, ex quibus dispicere licet, quam serias piæque cogitationes Carolus Imperator his ultimis vitæ suæ annis foverit. Quæstiones præparaverat, quas pro utilitate Eccle-

c. 1.

c. 2.

Ecclesiæ & Reipublicæ Optimatibus pro-
 ponere constituerat. Primo, inquit, E-
 piscopos, Abbates & Comites separabo
 & singulis ordinibus loquar. Interro-
 gabo, cur alter alteri opitulari sive in
 Sedibus suis sive in exercitu, patriæ Sa-
 lute id exigente, recusent. Unde fre-
 quentissimæ lites vel de bonis quæ pos-
 sident, vel de Vasallis ab uno Domino
 ad alium transeuntibus. In quibus re-
 bus vel locis Ecclesiastici Laicis, aut Lai-
 ci Ecclesiasticis in suo Ministerio impe-
 dimento sint. In quantum se Episcopus
 aut Abbas rebus Sæcularibus debeat in-
 ferere. Quis genuinus sit sensus verbo-
 rum Apostoli: *Nemo militans Deo im-
 plicat se negotiis Sæcularibus.* Quibus
 rebus omnis Christianus in Baptismo ab-
 renunciet, & quibus suam renunciatio-
 nem irritam faciat. Quod ille bene in
 Deum non credit, qui præcepta ejus im-
 pune se contemnere putat, vel qui ea
 quasi non ventura despicit, quæ Deus
 comminatus est. Quod in nobis dispi-
 ciendum, utrum vere Christiani simus,
 mores & vitam nostram examinando.
 Subjicienda est examini vita Pastorum
 nostrorum (id est Episcoporum) ad quos
 Apostolum credimus dixisse: *Imitatores
 mei estote.* Qualis esse debeat vita illo-
 rum, qui dicuntur Canonici, & Mona-
 chorum. Utrum Monachi esse possint

Sæculum IX.

A.C. 811.

c. 3.

c. 4.

c. 5.

2. Tim. 4.

c. 6. 7. 8.

c. 9.

1. Cor. 11. 1.

c. 11. 12.

Zz 3

præ-

Sæculum IX. præter eos, qui Regulam S. Benedicti ob-
 A. C. 811. servant, & utrum in Gallia Monachi
 fuerint, priusquam hæc Regula illuc per-
 venisset. Hic Commentarius ad Epis-
 copos dirigebatur.

In secundo eadem interrogationes
 continentur fusius expositæ. Tum Im-
 perator subjungit: *Primo commemoran-*
dum est, quod anno præterito per tri-
duana jejunia Deum oraverimus, ut li-
gnaretur nobis ostendere, in quibus con-
versationem nostram emendari oporteret.

- c. 2. *Quod nunc facere desideramus. Cogno-*
scere volumus, qualis debeat esse vita Ec-
clesiasticorum, ut aliud ab eis non peti-
mus, quam quod ipsis facere licet, &
ipsi nihil velint, nisi quod ipsis concede-
 c. 4. *re possumus. Item perquirendum a Cle-*
ricis, ut nobis sincere patefaciant, quid
sit, quod apud eos dicitur Sæculum relin-
quere, vel in quibus internosci possint bi,
qui Sæculum relinquunt, ab his, qui ad-
huc Sæculum sectantur. Utrum in eo
solum, quod arma non portant, & publi-
ce conjugati non sunt.
- c. 5. *Inquirendum, utrum ille mundum re-*
liquisse censei debeat, qui quotidie pos-
sessiones suas augere quolibet modo quali-
bet arte non cessat. Qui aliis cælestis
Beatitudinis Regnum pollicetur, aut æ-
terna supplicia inferni cominatur, &
nomen Dei vel alicujus Sancti adhibet, quo
 homi-

hominibus simplicioris naturæ persuadent, ut se Bonis suis exspolient, & Hæ-
 redes suos legitimos defraudent, quos deinde inopia laborantes ad flagitia & scelera
 perpetranda compellunt. Rursus, an Sæculum reliquisse dicendus sit, qui habendi
 cupiditate ductus homines ad perjuriam & falsa testimonia pretio conducit, & ope-
 ram Advocatorum atque Prætorum crudelium avarorum Deum non timentium
 quærit. Quid de his dicendum, qui obtinentes amorem Dei & Sanctorum, Re-
 liquias de loco ad locum transferunt, novas Basilicas construunt, & quoscunque
 potuerint instantissime adhortantur, ut res suas illuc tradant. Ita nempe de Cæ-
 lo bene meriti videri volunt aliqui, idque Episcopis persuadere, quo ad altiorem
 Dignitatis gradum promoveantur. Miramur, quomodo ille, qui se Sæculum re-
 liquisse profitetur, nec consentire vult, ut a quoquam Sæcularis vocetur, nihilomi-
 nus arma gerat, & propria sua bona sibi retineat.

Sæculum XI
A. C. 811.

c. 6.

c. 7.

c. 8.

Quamvis unicuique Christiano consi-
 derandum sit, quid in Baptismo promise-
 rit, præcipue tamen Ecclesiasticorum est
 Laicis bonum præbere exemplum. Dili-
 gentissime attendendum, quæ sectando vel
 quæ negligendo unusquisque nostrum pro-
 missionem suam in Baptismo vel servet
 vel irritam faciat, & quis sit ille Sata-

Zz 4

nas,

Sæculum IX. *nas, cujus pompæ renunciavimus, ne im-*
 prudentes illum ipsum sequamur. Quis

A. C. 811.

c. 10.

*Canon, aut quæ Sanctorum Virorum
 Regula præcipit, ut aliquis invitus vel
 Clericus vel Monachus esse cogatur, &
 Congregationes personis vilibus implean-*
tur?

c. 11.

*Quam utilitatem confert Ecclesia
 Christi Pastor vel Magister, qui magis
 curat habere plurimos subditos quam bo-*
nos, & plus studet, ut Clerici vel Mo-
nachi sui bene cantent & legant, quam
ut juste & beate vivant? Quamvis e-
nim cantandi vel legendi Disciplina in
Ecclesia non sit contemnenda, tamen ma-
gis tolerabile est male cantare quam male
vivere. Et quamvis etiam expediat, ut
Ecclesiæ pulchræ sint & ornatæ, aedificiis
tamen præferendus est bonorum morum
ornatus & culmen. Basilicarum extru-
ctio veteris Legis quamdam trahit con-
suetudinem, morum autem emendatio
proprie ad novum Testamentum & Chri-
stianam pertinet Disciplinam. Si nos
Jesus Christum & Apostolos sequi o-
portet, multa a nobis in Ecclesiastica Di-
sciplina mutanda sunt. (*) Ex his duo-
 bus

(*) Maxima certe de Monachorum generi-
 bus Carolo Magno cura fuit. Nam huic secun-
 do Commentario hæc subduntur. *Qua Regu-*
 la

bus Commentariis Clericorum illius ævi Sæculum IX.
mores & Imperatoris pietatem cognoscere datur. A. C. 811.

Ad idem tempus refertur Epistola Encyclica a Carolo ad omnes Regni sui Archiepiscopos missa, cujus extat exemplar ad Odilbertum Mediolanensem directum. Scimus etiam Imperatorem similes Epistolas ad Magnum Archiepiscopum Senonensem, Joannem Arelatensem, Amalarium Trevirensis, & Leidradum Lugdunensem dedisse. Quemlibet Archiepiscopum rogat, ut sibi explicet, quomodo ipse & Suffraganei ipsius Presbyteros & populum in explanatione requisitorum ad Baptismum erudiant. Cur infans prius Catechumenus efficiatur, quid sit Scrutinium, quæ explicatio Symboli, quid rei sint Renuntiatio, Exorcismi, & ceteræ Cæremoniæ in Baptismo adhiberi solitæ.

§. LII.

Nicephori fata. Michael Curopalata.

Interim in Oriente avaritia & impietas
Nicephorum probis omnibus invisum
Z z 5 reddi-

la Monachi vixissent in Gallia, priusquam Regula S. Benedicti in ea tradita fuisset, cum legamus & S. Martinum & Monachum fuisse, & sub se Monachos habuisse, qui multo ante S. Benedictum fuit. Tom. IV. Act. Conc.